ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2026/817

z dnia 10 września 2026 r.

ustanawiające zasady dotyczące procedury czasowego wycofania rozwiązań preferencyjnych oraz przyjęcia ogólnych środków ochronnych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1395 w sprawie stosowania ogólnego systemu preferencji taryfowych i uchylenia rozporządzenia (UE) nr 978/2012

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1395 z dnia 17 czerwca 2026 r. w sprawie stosowania ogólnego systemu preferencji taryfowych i uchylenia rozporządzenia (UE) nr 978/2012 ([1]) (rozporządzenie w sprawie GSP), w szczególności jego art. 15 ust. 13, art. 23 ust. 16 i art. 26 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Aby zapewnić przejrzystość i przewidywalność procedur dotyczących czasowego wycofania rozwiązań preferencyjnych na podstawie art. 15, 16, 22, 23 i 24 rozporządzenia w sprawie GSP oraz przyjmowania ogólnych środków ochronnych na podstawie rozdziału VII sekcja I tego rozporządzenia, Komisja została upoważniona przez Parlament Europejski i Radę do przyjęcia aktów delegowanych w celu ustanowienia przepisów, w szczególności w odniesieniu do terminów, praw stron, poufności i przeglądu przyjętych środków oraz – na mocy art. 26 ust. 4 – również w odniesieniu do ujawniania informacji, weryfikacji i wizyt.

(2) W świetle art. 44 rozporządzenia w sprawie GSP Komisja powinna należycie informować Parlament Europejski i Radę o istotnych etapach proceduralnych wdrażania rozporządzenia w sprawie GSP, takich jak wszczęcie procedury czasowego wycofania lub dochodzenia w sprawie środków ochronnych, lub gdy podejmuje decyzję o czasowym wycofaniu rozwiązania preferencyjnego w przypadku poważnych i systematycznych niedociągnięć związanych z międzynarodowym obowiązkiem readmisji własnych obywateli,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZASADY DOTYCZĄCE PROCEDURY CZASOWEGO WYCOFANIA ROZWIĄZAŃ PREFERENCYJNYCH

Artykuł 1

Analiza informacji

1. Komisja pozyskuje i ocenia wszelkie informacje, które uzna za niezbędne, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia w sprawie GSP. W stosownych przypadkach uwzględnia się również zwiększone zaangażowanie, o którym mowa w art. 20, 21 i 22 rozporządzenia w sprawie GSP. Przy formułowaniu swoich wniosków Komisja ocenia wszystkie stosowne informacje, w tym informacje pochodzące od organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

2. Komisja zapewnia rozsądny czas, w którym osoby trzecie mogą przedstawić swoje opinie na piśmie, przesyłając odpowiednie informacje Komisji. Ten okres powinien być wskazany w zawiadomieniu o wszczęciu procedury czasowego wycofania przewidzianym w art. 23 ust. 4 rozporządzenia w sprawie GSP. Komisja uwzględnia opinie przedkładane przez te osoby trzecie, jeżeli są one poparte wystarczającymi dowodami.

3. Jeżeli Komisja ustali, że dany kraj korzystający lub jakakolwiek osoba trzecia zgłosili się zgodnie z ust. 2 i przedstawili fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje, nie uwzględnia ona takich informacji.

([1]) Dz.U. L, 2026/1395, 22.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1395/oj.

Artykuł 2

Akta

1. Jeżeli Komisja wszczęła procedurę czasowego wycofania rozwiązań preferencyjnych, gromadzi ona akta. Akta zawierają dokumenty mające znaczenie dla wyciągnięcia wniosków, włącznie z informacjami przedłożonymi przez dany kraj korzystający, informacjami przedłożonymi przez osoby trzecie, które zgłosiły się zgodnie z art. 1 ust. 2, oraz wszelkimi innymi informacjami uzyskanymi przez Komisję, w tym dowodami przedstawionymi w skardze.

2. Kraj korzystający i osoby trzecie, które przedłożyły informacje poparte wystarczającymi dowodami zgodnie z art. 1 ust. 2, mają prawo dostępu do akt po złożeniu pisemnego wniosku. Mogą one badać wszystkie informacje zawarte w aktach, z wyjątkiem dokumentów wewnętrznych przygotowanych przez instytucje Unii lub władze państw członkowskich oraz pod warunkiem należytego poszanowania obowiązku poufności zawartego w art. 47 rozporządzenia w sprawie GSP.

3. Zawartość akt spełnia wymogi poufności zgodnie z art. 47 rozporządzenia w sprawie GSP.

Artykuł 3

Obowiązek współpracy ze strony krajów korzystających z GSP+

1. Jeżeli Komisja wszczęła procedurę czasowego wycofania rozwiązań preferencyjnych w ramach szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP+), zgodnie z art. 15 rozporządzenia w sprawie GSP, dany kraj korzystający z GSP+ przedkłada wszelkie niezbędne informacje dostarczając dowód zgodności z obowiązkami wynikającymi z wiążących go zobowiązań, w terminie ustalonym w zawiadomieniu Komisji w sprawie wszczęcia procedury czasowego wycofania.

2. Brak współpracy danego kraju korzystającego z GSP+ nie uniemożliwia praw dostępu do akt.

3. Jeżeli dany kraj korzystający z GSP+ odmawia współpracy lub nie przedkłada niezbędnych informacji w odpowiednim terminie lub znacząco utrudnia procedurę, ustalenia Komisji, potwierdzające lub zaprzeczające, mogą zostać poczynione na podstawie dostępnych faktów.

Artykuł 4

Wysłuchanie stron

1. Dany kraj korzystający i osoby trzecie, które przedłożyły informacje poparte wystarczającymi dowodami zgodnie z art. 1 ust. 2, mają prawo dostępu do bycia wysłuchanymi przez Komisję.

2. Przedkładają one pisemny wniosek wskazujący powody, dla których powinny zostać wysłuchane. Komisja powinna otrzymać taki wniosek najpóźniej w terminie jednego miesiąca od dnia wszczęcia procedury czasowego wycofania.

Artykuł 5

Rzecznik praw stron w postępowaniach w sprawie handlu

1. Dany kraj korzystający i osoby trzecie, które przedłożyły informacje poparte wystarczającymi dowodami zgodnie z art. 1 ust. 2, mogą zwrócić się o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron w postępowaniach w sprawie handlu rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wnioski o przesłuchanie.

2. Osoby trzecie, które przedłożyły informacje poparte wystarczającymi dowodami zgodnie z art. 1 ust. 2, mogą zwrócić się o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, aby sprawdzić, czy ich uwagi zostały rozpatrzone przez Komisję. Pisemny wniosek zostaje przedłożony nie później niż 10 dni po wygaśnięciu terminu przewidzianego na przedkładanie uwag.

3. Jeżeli dany kraj korzystający i osoby trzecie, które przedłożyły informacje poparte wystarczającymi dowodami zgodnie z art. 1 ust. 2, są wysłuchane przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, odpowiednie służby Komisji uczestniczą w takim wysłuchaniu.

Artykuł 6

Ujawnienie informacji dotyczących procedur na podstawie art. 15 rozporządzenia w sprawie GSP

1. Komisja ujawnia danemu krajowi korzystającemu z GSP+ informacje na temat istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których Komisja zamierza podjąć decyzje zgodnie z art. 15 ust. 8 i art. 15 ust. 9 rozporządzenia w sprawie GSP.

2. Ujawnienia dokonuje się na piśmie, z należytym uwzględnieniem ochrony informacji poufnych zgodnie z art. 47 rozporządzenia w sprawie GSP. Zawiera ono ustalenia Komisji i odzwierciedla jej wstępne zamiary dotyczące zakończenia procedury czasowego wycofania lub dotyczące czasowego wycofania rozwiązań preferencyjnych.

3. Ujawnienie jest dokonywane niezwłocznie, zwykle nie później niż 45 dni przed podjęciem przez Komisję ostatecznej decyzji w sprawie propozycji ostatecznych działań. Jeżeli Komisja nie jest w stanie ujawnić pewnych faktów i okoliczności w danym momencie, ujawniane są one jak najszybciej w późniejszym czasie.

4. Ujawnienie informacji pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich późniejszych decyzji. W przypadku gdy późniejsza decyzja opiera się na innych faktach i ustaleniach, ujawnia się je tak szybko, jak to możliwe.

5. Dokumenty złożone po dokonaniu ujawnienia uwzględnia się wyłącznie w przypadku, gdy zostaną one przekazane w terminie określonym przez Komisję odrębnie dla każdej sprawy, co najmniej 14 dni po ujawnieniu informacji, przy należytym uwzględnieniu pilności sprawy.

Artykuł 7

Przegląd

1. W przypadku gdy rozwiązanie preferencyjne zostało czasowo wycofane wobec kraju korzystającego, częściowo lub w pełni, dany kraj korzystający może przedłożyć pisemny wniosek dotyczący przywrócenia rozwiązania preferencyjnego, jeżeli uważa on, że powody uzasadniające czasowe wycofanie nie mają już zastosowania.

2. Komisja może dokonać przeglądu potrzeby czasowego wycofania preferencji w każdym przypadku, gdy uzna, że warunki takiego wycofania nie są już spełnione lub uległy zmianie, oraz może odpowiednio dostosować zakres środków dotyczących wycofania zgodnie z art. 24 rozporządzenia w sprawie GSP.

3. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do przeglądu czasowego wycofania rozwiązań preferencyjnych.

ROZDZIAŁ II

ZASADY DOTYCZĄCE PROCEDURY WPROWADZENIA OGÓLNYCH ŚRODKÓW OCHRONNYCH

Artykuł 8

Wszczęcie dochodzenia na wniosek

1. Wniosek o wszczęcie dochodzenia w sprawie środków ochronnych zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia w sprawie GSP jest przedkładany na piśmie w formie poufnej i niepoufnej. Zawiera on informacje, których znajomości można oczekiwać od wnioskodawcy, w następujących sprawach:

a) tożsamość producentów unijnych, występujących jako skarżący, oraz opis wielkości i wartości ich unijnej produkcji produktu podobnego lub produktu bezpośrednio konkurującego. Jeżeli pisemny wniosek jest złożony w ich imieniu, wniosek zawiera wskazanie tożsamości producentów unijnych, w których imieniu został przedłożony. We wniosku wymienia się również innych znanych producentów (lub stowarzyszenia unijnych producentów produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego) w Unii, którzy nie występują jako skarżący, oraz określa się wielkość i wartość ich produkcji unijnej;

b) pełny opis produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego, nazwę danego kraju korzystającego, tożsamość każdego znanego eksportera lub zagranicznego producenta oraz wykaz znanych osób dokonujących przywozu omawianego produktu do Unii;

c) informacje na temat poziomu i tendencji dotyczących wielkości i cen przywozu produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego pochodzącego z danego kraju korzystającego. Te informacje zawierają rozróżnienie między przywozem preferencyjnym na podstawie rozporządzenia w sprawie GSP, innymi rodzajami przywozu preferencyjnego oraz przywozem niepreferencyjnym;

d) informacje na temat sytuacji producentów unijnych, występujących jako skarżący, na podstawie wykazu czynników w art. 27 rozporządzenia w sprawie GSP;

e) informacje na temat wpływu przywozu opisanego w lit. c) na producentów unijnych, występujących jako skarżący, z należytym uwzględnieniem innych dodatkowych czynników wpływających na sytuację producentów unijnych.

2. Wniosek wraz z dokumentami towarzyszącymi przesyła się do Komisji w formacie elektronicznym.

Wniosek uznaje się za złożony pierwszego dnia roboczego po dniu wystawienia potwierdzenia odbioru przez Komisję.

Komisja wysyła państwu członkowskiemu kopię wniosku, po jego otrzymaniu.

3. O ile nie podjęto decyzji o wszczęciu dochodzenia, władze unikają podawania do wiadomości publicznej wniosku o wszczęcie dochodzenia. Jednak po otrzymaniu prawidłowo udokumentowanego wniosku i przed wszczęciem dochodzenia, informują one rząd zainteresowanego państwa wywozu.

4. Wniosek może zostać wycofany przed wszczęciem dochodzenia, w takim przypadku uznaje się, że nie został on złożony.

Artykuł 9

Wszczęcie dochodzenia z urzędu

Komisja może wszcząć dochodzenie bez wniosku na podstawie wystarczających dowodów *prima facie* wskazujących, iż spełnione są warunki wprowadzenia środka ochronnego określone w art. 26 ust. 1 rozporządzenia w sprawie GSP.

Artykuł 10

Informacje na temat wszczęcia dochodzenia

1. Zawiadomienie o wszczęciu publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*:

a) zawiera streszczenie uzyskanych informacji oraz nakłada wymóg przekazania Komisji wszystkich odpowiednich informacji;

b) wskazuje okres, w którym zainteresowane strony mogą zgłosić na piśmie swoje opinie i przedłożyć informacje, aby mogły one zostać uwzględnione podczas dochodzenia;

c) określa okres objęty dochodzeniem, który zwykle obejmuje okres wynoszący przynajmniej 3 lata poprzedzające bezpośrednio wszczęcie dochodzenia. Informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem nie są zazwyczaj brane pod uwagę;

d) wskazuje termin, w którym zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję;

e) wskazuje termin, w którym zainteresowane strony mogą składać wnioski o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

2. Komisja informuje eksporterów, importerów i reprezentatywne stowarzyszenia importerów lub eksporterów, o których wie, że są zainteresowani, a także przedstawicieli danego kraju korzystającego oraz producentów unijnych występujących jako skarżący o wszczęciu dochodzenia oraz, z należytym uwzględnieniem ochrony informacji poufnych, przedstawia pełny tekst pisemnego wniosku znanym eksporterom i władzom państwa wywozu, a także udostępnia go na wniosek innym zainteresowanym stronom. Jeżeli liczba eksporterów jest szczególnie duża, pełny tekst pisemnego wniosku może być przekazany jedynie władzom kraju wywozu lub odpowiedniemu stowarzyszeniu handlowemu.

Artykuł 11

Dochodzenie

1. Komisja stara się uzyskać wszelkie informacje, jakie uzna za niezbędne do przeprowadzenia dochodzenia.

2. Zainteresowane strony mogą przedstawić swoje opinie na piśmie, przesyłając odpowiednie informacje Komisji. Te opinie mogą zostać uwzględnione, jeżeli są one poparte wystarczającymi dowodami. Komisja może zweryfikować otrzymane informacje z danym krajem korzystającym oraz z każdą zainteresowaną stroną.

3. Strony otrzymujące kwestionariusze wykorzystywane w dochodzeniu mają przynajmniej 30 dni na przedstawienie odpowiedzi. Wskazany okres 30 dni może zostać przedłużony, z należytym uwzględnieniem terminów dochodzenia, pod warunkiem że strona odpowiednio uzasadni takie przedłużenie w świetle szczególnych okoliczności.

4. Komisja może wezwać państwa członkowskie do dostarczenia informacji, a państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne działania w celu pozytywnego rozpatrzenia takich wniosków.

5. Komisja może wezwać państwa członkowskie do przeprowadzenia wszelkich koniecznych kontroli i inspekcji, zwłaszcza wśród importerów, przedsiębiorstw handlowych i producentów unijnych oraz do przeprowadzenia dochodzeń w państwach trzecich, pod warunkiem że zainteresowane podmioty gospodarcze wyrażą na to zgodę oraz że rząd danego państwa zostanie oficjalnie powiadomiony i nie zgłosi sprzeciwu. Państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne działania w celu pozytywnego rozpatrzenia takich wniosków Komisji. Urzędnicy Komisji są upoważnieni, jeżeli zażąda tego Komisja lub państwo członkowskie, do pomocy urzędnikom państw członkowskich w wypełnianiu ich obowiązków.

6. Jeżeli liczba zainteresowanych stron, rodzajów produktu lub transakcji jest duża, dochodzenie może zostać ograniczone do rozsądnej liczby stron, produktów lub transakcji poprzez wykorzystanie próby, która jest odpowiednia pod względem statystycznym na podstawie informacji dostępnych w momencie jej doboru, lub do największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu, która może zostać rozsądnie zbadana w dostępnym czasie. Ostateczny wybór stron, rodzajów produktu lub transakcji dokonany w ramach wskazanych przepisów o doborze próby pozostaje w gestii Komisji, aczkolwiek preferowany jest dobór próby w konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz za ich zgodą, pod warunkiem że takie strony zgłoszą się i udostępnią wystarczające informacje, by umożliwić dobór reprezentatywnej próby. Jeżeli podjęto decyzję o doborze próby, a brak współpracy ze strony niektórych lub wszystkich stron objętych próbą jest na tyle istotny, że może mieć znaczący wpływ na wynik dochodzenia, można dokonać doboru nowej próby. Jednak jeżeli utrzymuje się znaczący poziom braku współpracy lub nie ma wystarczającego czasu, by dokonać doboru nowej próby, zastosowanie mają odpowiednie przepisy art. 13.

Artykuł 12

Wizyty weryfikacyjne

1. Komisja może przeprowadzić wizyty w celu zbadania rejestrów importerów, eksporterów, przedsiębiorstw handlowych, agentów, producentów, stowarzyszeń handlowych i organizacji oraz innych zainteresowanych stron, aby sprawdzić informacje na temat produktów, które mogą wymagać wprowadzenia środków ochronnych.

2. Komisja może prowadzić dochodzenia w państwach trzecich, jeżeli zachodzi taka potrzeba, pod warunkiem że uzyska zgodę zainteresowanego podmiotu gospodarczego oraz powiadomi przedstawicieli rządu danego państwa, którzy nie zgłoszą sprzeciwu wobec dochodzenia. Gdy tylko Komisja uzyska zgodę zainteresowanego podmiotu gospodarczego, powinna ona poinformować władze państwa wywozu o nazwach i adresach podmiotów gospodarczych, u których mają się odbyć wizyty, oraz o terminach tych wizyt.

3. Zainteresowane podmioty gospodarcze są powiadomione o charakterze informacji, które będą weryfikowane podczas wizyty, oraz o wszelkich informacjach, które muszą zostać dostarczone podczas takiej wizyty. Dodatkowe informacje mogą być wymagane.

4. W toku dochodzeń prowadzonych na podstawie ust. 1, 2 i 3 Komisja jest wspomagana przez urzędników państwa członkowskiego, które złoży odpowiedni wniosek.

Artykuł 13

Brak współpracy

1. W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w terminach określonych w niniejszym rozporządzeniu albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów. W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te zostają pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów. Zainteresowane strony zostają poinformowane o konsekwencjach braku współpracy.

2. Jeżeli informacje przedłożone przez zainteresowaną stronę nie są odpowiednie pod każdym względem, nie zostają one jednak pominięte, pod warunkiem że braki nie są tak duże, by spowodować nieuzasadnione trudności w poczynieniu prawidłowego ustalenia, oraz że takie informacje zostały właściwie i terminowo przedłożone oraz można je zweryfikować, a także że strona działała, dokładając wszelkich starań.

3. Jeżeli dowody lub informacje nie zostają przyjęte, dostarczająca je strona zostaje niezwłocznie poinformowana o powodach oraz ma możliwość przedłożenia dalszych wyjaśnień w określonym terminie. Jeżeli wyjaśnienia są uznane za niesatysfakcjonujące, powody odrzucenia takich dowodów lub informacji są ujawniane i podawane w publikowanych ustaleniach.

4. Jeżeli ustalenia są poczynione na podstawie przepisów ust. 1, włącznie z informacjami dostarczonymi we wniosku, sprawdza się je, o ile to możliwe i z uwzględnieniem terminów dochodzenia, poprzez odniesienie do informacji pochodzących z innych niezależnych źródeł, które są dostępne, takich jak opublikowane cenniki, urzędowe statystyki dotyczące przywozu i zwrotów ceł lub informacji uzyskanych od innych zainteresowanych stron podczas dochodzenia.

Takie informacje mogą zawierać istotne dane związane z rynkiem światowym lub z innymi reprezentatywnymi rynkami, gdy jest to właściwe.

5. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje częściowo, uniemożliwiając ujawnienie istotnych informacji, wynik może być dla tej strony mniej korzystny niż gdyby współpracowała.

Artykuł 14

Akta

1. Jeżeli Komisja wszczęła dochodzenie, zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia w sprawie GSP, gromadzi ona akta. Akta zawierają informacje przedłożone przez państwo członkowskie, kraj korzystający, zainteresowane strony oraz odpowiednie informacje uzyskane przez Komisję z należytym poszanowaniem obowiązku poufności zawartego w art. 47 rozporządzenia w sprawie GSP.

2. Dany kraj korzystający i osoby zainteresowane, które zgłosiły się zgodnie z art. 11 ust. 2, mają prawo dostępu do akt po złożeniu pisemnego wniosku. Mogą one badać wszystkie informacje zawarte w aktach, z wyjątkiem dokumentów wewnętrznych przygotowanych przez organy Unii lub państw członkowskich oraz pod warunkiem należytego poszanowania obowiązku poufności zawartego w art. 47 rozporządzenia w sprawie GSP. Mogą one przedkładać uwagi do takich informacji, a ich uwagi są uwzględniane, gdy tylko są wystarczająco uzasadnione.

3. Zawartość akt spełnia wymogi poufności zgodnie z art. 47 rozporządzenia w sprawie GSP.

Artykuł 15

Wysłuchanie stron

1. Dany kraj korzystający i osoby zainteresowane, które zgłosiły się zgodnie z art. 11 ust. 2, mają prawo do bycia wysłuchanymi przez Komisję.

2. Składają oni pisemny wniosek w terminie wskazanym w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, wskazując, że wynik dochodzenia może mieć na nich wpływ oraz że istnieją szczególne powody, aby ich wysłuchać.

Artykuł 16

Rzecznik praw stron w postępowaniach w sprawie handlu

1. Kraj korzystający i osoby zainteresowane, które zgłosiły się zgodnie z art. 11 ust. 2, mogą zwrócić się o interwencję rzecznika praw stron. Rzecznik praw stron w postępowaniach w sprawie handlu rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wnioski o przesłuchanie.

2. Jeżeli przeprowadzone zostaje wysłuchanie stron przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, odpowiednie służby Komisji uczestniczą w takim spotkaniu.

Artykuł 17

Ujawnianie informacji

1. Komisja ujawnia informacje na temat istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podejmowane są decyzje Komisji.

2. Ujawnienie informacji jest dokonywane na piśmie. Zawiera ono ustalenia Komisji i odzwierciedla jej zamiary dotyczące ewentualnego ponownego wprowadzenia zwykłej wspólnej taryfy celnej.

3. Ujawnienie informacji jest dokonywane z należytym poszanowaniem informacji poufnych, tak szybko jak jest to możliwe i zazwyczaj nie później niż 45 dni przed podjęciem ostatecznej decyzji przez Komisję w sprawie propozycji ostatecznych działań, a w każdym przypadku w odpowiednim momencie dla stron, by mogły one przedstawić uwagi oraz by te uwagi mogły zostać uwzględnione przez Komisję. Jeżeli Komisja nie jest w stanie ujawnić pewnych faktów i okoliczności w danym momencie, ujawniane są one jak najszybciej w późniejszym czasie.

4. Ujawnienie nie przesądza o żadnej dalszej decyzji, która może zostać podjęta, ale w przypadku gdy decyzja taka będzie oparta na innych faktach i ustaleniach, są one niezwłocznie ujawniane.

5. Dokumenty złożone po dokonaniu ujawnienia uwzględnia się wyłącznie w przypadku, gdy zostaną one przekazane w terminie określonym przez Komisję dla każdego przypadku, co najmniej 14 dni, przy należytym uwzględnieniu pilności sprawy.

Artykuł 18

Przegląd

1. W przypadku gdy zwykła wspólna taryfa celna została ponownie wprowadzona, jakakolwiek zainteresowana strona może przedłożyć pisemny wniosek o przywrócenie preferencji taryfowych, dostarczając dowody *prima facie* wskazujące, że powody, które uzasadniały ponowne wprowadzenie zwykłych ceł, nie mają już zastosowania. Producenci unijni mogą przedłożyć pisemny wniosek o przedłużenie okresu ponownego wprowadzania zwykłych ceł, przedstawiając dowody *prima facie* wskazujące, że powody, które uzasadniały ponowne wprowadzenie zwykłych ceł, nadal mają zastosowanie.

2. Komisja może dokonać przeglądu potrzeby przywrócenia ceł w ramach zwykłej wspólnej taryfy celnej, jeżeli uważa, że taki przegląd jest uzasadniony.

3. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do przeglądu środków ochronnych.

Artykuł 19

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 września 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN